13de. Jaargang — Curacao den 25n Januari 1896 — N° 630

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels f.0,50 voor elken regel meer fl.0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,20.
Un anuncio di 1 te 7 regel fl. 0,50, cada regel mas fl.0,07½.

Een edel Werk.

Gisteren,— aldus schreef de secretaris van het Bisdom Luik onlangs aan het Centrum — heeft Z. D. H. Mgr. de Bisschop van Luik het huis ingezegend der *Aalmoezeniers van den arbeid te Seraing.*

Tegenover het station dezer stad verheft zich een nieuw en grootsch gebouw: op den gevel staat met groote letters: *Maison des Ouvriers:* Het huis der werklieden.

Het is in dit huis, dat de Aalmoezeniers van den arbeid wonen en voor de werklieden leven.

Het gebouw is door de voorloopige kapel, welke ruim tweehonderd personen kan bevatten, in twee deelen gesplitst.

Rechts is het eerste klooster dezer nieuwe en jeugdige orde. Daar wonen veertien kloosterlingen, waaronder acht priesters. Het doel der orde is: *persoonlijke heiliging* door de gewone beloften van zuiverheid, gehoorzaamheid en armoede, en *geheele toewijding aan het geluk der werklieden.*

Links is het eigenlijke huis der werklieden.

Beneden zijn twee groote zalen: de eerste is bestemd voor de algemeene vergadering en feesten; de tweede is de eetzaal en staat in onmiddellijke verbinding met de keuken.

Gaat men de trap op, dan heeft men op de eerste verdieping acht badkamers en langs beide kanten ruime vertrekken, ieder van vijf ledikanten voorzien; op de tweede verdieping heeft men eene rij waschkommen met groote spiegels en evenals op de eerste verdieping een zeker getal slaapkamers.

Het is in dit huis, dat de werklieden, welke van alle kanten, te Seraing samenstroomen, hun *thuis* vinden.

Vele werklieden zijn er, die uit Limburg of Brabant komen, om te Seraing te werken en om de acht of veertien dagen naar huis keeren.

Te Seraing moeten ze dus kost en inwoning zoeken en al te vaak vinden ze het zedenbederf in den hoogsten graad.

Kost en inwoning aan die werklieden bezorgen in hun huis, is het doel der Aalmoezeniers van den arbeid.

Ik was verleden Zondag daar; acht rijen tafels stonden gereed en om twaalf ure waren er ruim tweehonderd werklieden, die aan tafel plaats namen.

Bij het binnenkomen nemen ze een spijskaart: ze betalen voor het middag-eten 22½ cent, voor het avond-eten 17½. Willen ze veertien dagen in huis blijven, dan betalen ze voor kost, inwoning en bewassching omtrent 8 fl.

Het huis geeft 's middags en 's avonds een portie vleesch, een glas bier, en brood, aardappelen en groenten volgens verlangen.

In de algemeene kosten draagt de werkman niets bij; blijft er integendeel iets over van 't geen ze betalen, dan geeft men 't hun terug als spaargeld op het einde van het jaar.

U kunt licht begrijpen, welke weldaad de Aalmoezeniers aan dat vlottend werkvolk bewijzen; ook de harten worden op onweerstaanbare wijze gewonnen.

„Heden-morgen, zoo vertelde de Overste, de Eerw. heer Reyn, kwam me op de trap een oude werkman tegen, hij kuste mij de hand en zeide: „Mijn welbeminde heer! hoe goed zijt ge voor ons! Hoe gelukkig ben ik bij u! En met Kerstmis zal ik nog gelukkiger wezen, wijl ik dan weer tot de H. Tafel zal naderen, iets wat ik sedert twintig jaren vergeten heb."

Toen we in den namiddag het gebouw doorwandelden, ontmoetten we op de eerste verdieping vier werklieden, drie jonge gasten en een gehuwd man.

„Monseigneur", zoo sprak de Eerw. heer Reyn, tot Z. D. H., „ik heb de eer u vier oud-socialisten voor te stellen. Deze is gehuwd en een zijner dochters heet Louise Michel (ter eere der communarde van Parijs). Doch nu zijn ze voorgoed bij ons; ze hebben hunne ware vrienden erkend."

Met genoegen ziet men de eerste vruchten op het ruime arbeidsveld geopend, voor den ijver dezer nieuwe werklieden.

Den 8sten September van dit jaar werden de regelen dezer nieuwe kloosterorde door de bisschoppelijke overheid goedgekeurd; sedert een maand is het eerste huis geopend en het werkvolk stroomt er vreugdevol binnen.

De priesters der orde gaan in hun ijver zoo ver, dat ze niet alleen met de werklieden aan dezelfde tafel plaats nemen, maar dat ze persoonlijk de werklieden dienen, zich herinnerende de woorden van onzen goddelijken Meester: „Ik ben niet gekomen, om gediend te worden, maar om te dienen."

Het spreekt vanzelf dat de priesters zich met het tijdelijk welzijn niet uitsluitend bezighouden; zorgen ze voor't lichamelijk brood, ook het geestelijk brood wordt overvloedig gebroken en uitgedeeld voor geest, hart en ziel.

Ruim tweehonderd werklieden wonen de vergaderingen van den socialen Studie-kring bij; binnenkort worden èn voor de meesters èn voor de werklieden gestelijke afzonderingen of retraites gegeven. Nemen de priesters in getal toe, ze zullen elders nieuwe huizen stichten, zich belasten met het besturen der parochiën, der lagere en industrie-scholen; ze zullen vakvereenigingen oprichten; een arbeidsbeurs instellen, om voor de werkloozen arbeid te vinden; kortom, geene moeite sparen om alles, wat den werkman kan helpen, zonder ophouden aan te wenden.

Ik achtte het noodig u den jongen boom te doen kennen, op den vruchtbaren en onuitputtelijken bodem der H. Kerk geplant en door 's Bisschop 's hand gezegend. Talrijk willen we hopen, zullen de vruchten zijn voor het tijdelijke en eeuwig welzijn van den werkman.

Er zijn onder de eerste leden minstens drie Hollanders; een omstandigheid uwen lezers zeker aangenaam.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Hadden wij onlangs onzen Lezers een paar malen achtereen het droevige nieuws te melden van het afsterven eener dier bewonderenswaardige Zusters, die, gedrongen door de hooge Liefde van Christus, zich geheel en al opofferen in den dienst van onze zieken, melaatschen en krankzinnigen. — zij, die hunne zieken verlieten om het eeuwige loon te gaan genieten, zij hebben haar achtergebleven lijders niet vergeten. Nu reeds immers zijn vijf andere Heldinnen de ledige plaatsen aan de lijdenssponden in ons R. K. Gasthuis komen bezetten. Woensdagmorgen namelijk stapten hier, van de *Prins Maurits*, aan wal vijf Eerwaarde Zusters van de onvolprezen Congregatie van Breda, die zich aan de verpleging onzer kranken en ongelukkigen zullen wijden.

Den 18den December verlieten zij Breda, den 19den Amsterdam en het Vaderland, dat zij nimmer zullen

FEUILLETON

Amor pa progimo, koe ta sacrifica e mes

—o—

Tabata un bonita dia den luna di October. Ningun cos no a munstra koe weer lo troca banda di anochi i koe lo bini un orcan horrible.

Banda di cinco ora cieloe blauw a troca na color di cinizi, nubianan a bira mas i mas pretoe i un ora despues awa a coeminza cai manera un diluvio nobo.

Hende koe tabata biba banda di costa di lamar a coeminza reza, di mas bieeuw mester a bisa koe nunca el a mira un lamar, un cieloe asina. Bliksem no a kita for di cieloe i tabata luza sin stop e caranan bleek, di nan koe tabata para banda di lamar. Mas i mas haltoe olanan ta subi i manera un martin grandi nan ta cai ariba damnan koe ta sagudi, manera nan tabata trahar no di piedra grandi pero di tabla delegar.

Diez ora orcan a jega na su mas grandi forza.

Cuantoe recordamentoe tristoe e weer terrible no a haci drenta den cabez di e piscadornan koe tabata biba aja banda. Cuantoe tata, cuantoe mama, cuantoe roeman no a corda ariba nan jioe ariba nan roeman koe a perde nan bida na lamar den tal orcan! Cuantoe esposa no a mira di nobo su esposo haci su biage pa costa, koe nunca el a mira mas pasobra olanan brutoe a guliele!

Awe tambe algun hende di e pueblo tabata caba un dos tres dia na lamar.

No ta di admira anto koe den toer cas hende tabata hinca roedia dilanti di un crucificado of imagen di Maria pa manda nan oracion ardiente na cieloe pa pidi Dios di juda nan famia.

„No," e Thomas bieeuw dici, „no, muchoe cos mi a mira i a pasa den mi bida, pero nunca mi tabata testigo di tal orcan.

E homber, koe tabata papia asina por tabatin un seisenta anja, i mas koe su lomba tabata un poco doblar hende por a mira den djele e piscador balente di tempoe pasar. For di su gubentud el a bai bini ariba lamar. Henter su curpa. su schoudernan hanchoe, su braza fuerte a munstra koe e tabata un homber balente sin miedoe na ora di peligro.

No ta por nada koe hende a dunele nomber di „Thomas balente," i coe razon, pasobra ora tabatin di juda, ora su amigoenan tabata para desespera na costa di lamar i ora nan a perde toer nan animo pa juda e pober navegantenan, koe tabata na peligro, tabata el koe a lamanta trobe nan ani mo, tabata el koe tabata boela promer den boto pa juda su progimo.

„Papa," Elsa jioe di Thomas un mucha muher di binti anja dici, „ai tata tende ki boroto.

Ai, mara Frederik no a sali, Dios sá koe el no a haja un disgracia."

„Dios sá tambe mi jioe, koe ta e koe ta gana pa nos pam di toer dia, mi no por traha mas i p'esai El lo percura koe Frederik ta bolbe cerca nos."

El no a caba papia ainda, ora porta a habri un piscador a drenta, cara toer spantar i ansiar.

„O Cunrad ta com bo ta mira asina? A sosede un disgracia? Tin un barcoe afor na lamar?" Thomas a puntrele.

„Si Papa Thomas, e barcoe koe a sali ajera a pega ariba baranca i lamar lo machikele.

Nan a tira hopi vuurpijl caba, prueba koe nan mester auxilio."

„I boso a tira boto den lamar caba i kende a bai?"

„Nos ta coe binti homber sol i ningun di nos ta risca bai, bientoe ta muchoe fuerte, lamar ta muchoe brutoe."

„Anto lo mi bai," e Thomas bieeuw a responde i a parce koe el a bira un binti anja mas moza i „anto lo mi risca mi bida pa scapa bida di mi jioe i otronan,"

„No ta barcoe di bo jioe, papa Thomas, ta un otro,"

„Zoo, cual anto?

„Mi ta kere, koe ta barcoe di Stevens."

„Com koe ta, nan tambe ta hende i mas koe nan a trata mi masjar maloe dia di partimentoe di e herencia, lo mi juda nan. Larga nos haci, kiko nos por i koe Dios pordona nan nan inhusticia.

Thomas mester a keda para un rato promer di a drenta den boto, pasobra camnamentoe for di su cas te lamar a canséle masjar.

Entre tantoe Elsa a bai hinca roedia dilanti di imageu di La Birgen i coe lagrima na wowo e ta pidi *„Stella Maris"*, di protega su tata.

Binimentoe di Thomas a lamanta den coerazon di toer piscador nan animo i diez otro a sigi Thomas den boto.

Olanan brutoe ta hisa boto den laria, un momentoe despues e ta baha coe vert, pero roeman ta tene drechi i mas koe boto ta bai banda robes of banda drechi, e koe ta tene timon, Thomas, ta giele i largoe e ta hibele na e barcoe.

Mas tantoe nan a jega mas tantoe nan forza a lamanta pa palabra di „Thomas balente."

Pero Thomas mes, un homber bieeuw, koe a traha ariba su forza a bira mas i mas zwak; el no por mas.

Nan a keda rima te ora nan a jega na un distancia asina koe nan no por a haja peligro.

Siete di es ocho piscador tabata den boto caba, solamente Stevens a falta, pero ora el kier a drentá boto un ola grandi a hisele, i le a hoga ora Thomas lo no a cohe su enemigoe coe toer su forza i tenele den boto. E homber generoso tabatin e fortuna di mira Stevens librar, pero laatste obra a caba coe nele, ora el a mira koe toer a salba el a cai morto den boto.

Morto di e heroe a kita legria di toer. Tristoe nan a hiba toer e hende i e morto na tera i te awor ainda hende ta papia di „Thomas Balente," koe a duna su bida pa amor di su progimo.

wederzien, om in Gods veilige hoede, zich aan de zee te vertrouwen, welke reeds van 21 tot 24 daaraanvolgende den moed der koene Reizigsters op de proef van een hevigen storm stelde.

Wij roepen uit naam van geheel het Katholieke Curaçao eerbiedig een hartelijk welkom toe aan deze edele Vrouwen, die met hun heldhaftig voorbeeld de lauwen opwekken en de vurigen nog aanwakkeren.

In onzen tijd nu de eerste de beste prulschrijver, in weerwil van zijn stamelend Hollandsch, met al de pedanterie van een grenzelooze inbeelding en verwaandheid, als een uitgemaakte zaak komt verklaren, dat de srrijd om het bestaan *het* (!) *drijfveer is van alle menschelijke daden* (1), in zulk een tijd geven de Kleinen, gevoed met de wijsheid des Kruises, Goddank! nog in alle oorden der aarde een allerkrachtigst démenti aan deze nieuwe heidenen, die persoonlijke verlangens en gevoelens zoo gaarne voorstellen als het gemeene goed der menschheid.

Quod volumus, libenter credimus. Wat wij willen, gelooven wij graag, zeiden en zeggen de heidenen, maar de Christen antwoordt: Wij gelooven en ons Geloof staalt den zelfzuchtigen wil tot de hoogste zelfverloochening.

Bij gouvernements-beschikking dd. 21 dezer maand No. 40 zijn de maréchaussees op de proef D. J. van Kampen en J. van der Veen, definitief benoemd tot maréchaussée der 2e. klasse.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Leonora De Leon, Helena Bekker, Luisa Neuman 2, Cataliena Boos, Francisco de Haseth, Pedro Wever, T. de veer, Salomon Vos, Eloisa de Melendez, Vitonicola de Guglielmo, Caetring Nane, Marut Haus, Victoria Maduro, Elisa Daflar, Clemencia Glans, Joseph F. Goodnan, Paulina fanosa, Jarren & Cassell, Jesus Ma. Graguirena, Enrique M. Henriquez, M. R. Pinedo, Ireu Maduro, Aurora de Guevara, J. & H. Jones (aang.), Ramon Perez (aang.) 2.

Niet voor verzending vatbaar: Julio Rosa Herrera—Bonaire, Jan N. de Jongh—Bonaire, Anton de Jongh—Bonaire.—

Woensdagmorgen is met de Prins Maurits alhier aangekomen de heer H. G. J. van Hoogstraten, luitenant kolonel bij het regiment grenadiers en jagers. Deze hoofd-officier is door de Regeering belast met de inspectie van de landmacht te Suriname en op Curaçao

---

— Hr. Ms. Stationsschip *Sommelsdijk* is Donderdag voormiddag op een oefeningstocht naar Bonaire en de eilanden boven den wind vertrokken.

— De Kapitein ter zee W. M. J. Visser, Commandant van Hr. Ms. kornet *Sommelsdijk*, is eervol ontheven van dien post en het bevel over ons wachtschip opgedragen aan den kapitein-luitenant ter zee J. Cardinaal, die daags na zijne aankomst alhier het commando zal overnemen.

— Wij lezen in „*de Vrijmoedige*":

„Naar wij hooren, weigeren thans sommige winkeliers eigenmachtig de Spaansche zg. *pilaardollars*, die tot nu toe door de gouvernements-kantoren tegen f 2.50 het stuk ontvangen worden, voor dat bedrag aan te nemen. Er moeten in den laatsten tijd aanzienlijke invoeren alhier van die muntsoort hebben plaats gehad, die elders minder waard is. En dit moet geschied zijn, naar er beweerd wordt, met het doel om, wanneer de markt alhier van genoemde muntsoort overvloeit, tot eene depreciatie daarvan over te gaan en ze alzoo weder tegen verlaagden prijs in te wisselen. Is dat alles waar, dan moet de staf over eene dusdanige speculatie worden gebroken, die den ellendigen toestand van ons muntwezen zal doen verslimmeren en waarvan de arme man het meest lijdende slachtoffer zal zijn."

Velen zullen met ons verlangend uitzien naar een zakelijke behandeling van dit verschijnsel door den bekenden Schrijver over onze muntquaestie in de *Cur. Courant*.

— Vele politieke gevangenen te Caracas, Valencia en Pto. Cabello zijn op vrije voeten gesteld.

— Te Tucacas, Venezuela, heeft een brand gewoed, waarbij 30 personen omgekomen zijn en vele andere brandwonden hebben bekomen.

— Bij den jongsten overtocht van het Ned. ss. *Prins Willem III* van Curaçao naar Pto. Cabello, is aan boord overleden generaal Naraso Parra Alcalá. Het lijk is te Pto. Cabello teraardebesteld.

(*De Vrijmoedige.*)

BUITENLAND.

Rome.—Op 24 December begaven de kardinalen, bisschoppen, prelaten en heeren der Pauselijke hofhouding zich naar het Vaticaan, om volgens Romeinsch gebruik den H. Vader met Kerstmis, het Kerkelijk nieuwjaar, te gaan gelukwenschen. De receptie had even voor het middaguur in de Troonzaal plaats. De toespraak werd gehouden door kardinaal Monaco la Valleta, den deken van het H. College.

In antwoord daarop hield de Paus eene allocutie, waarin hij aandrong op vurig en veelvuldig gebed, zoo noodwendig te midden der vele beroeringen, die thans de Kerk en de wereld teisteren, opdat de ontplooiing der Katholieke werkdadigheid, reeds ontwaakt in vele landen, steeds toeneme, en opdat de afgescheiden Christenen tot de Kerk terugkeeren in weerwil van ingewortelde vooroordeelen.

Leo XIII betreurde vervolgens den hoogmoed en de goddeloosheid van hen, die tegen de bovennatuurlijke orde opstaan en met sektarisch streven naar het ontchristenen van de jeugd trachten. Z. H. herinnerde aan het schitterend schouwspel, dat het geloof der vorsten en volkeren opleverde, toen zij Gods hulp zochten in hunne ondernemingen en Zijnen steun in hunne rampspoeden.

„O, Heer," aldus eindigde de Paus, „hoezeer heeft het tegenwoordig tijdvak Uwe zegeningen noodig!"

De H. Vader geniet eene goede gezondheid. De audientie duurde meer dan een uur, en alle aanwezige personen werden den Paus voorgesteld.

— Ter gelegenheid van het H. Kerstfeest heeft de H. Vader door bemiddeling van zijnen aalmoezenier en de pastoors van Rome meer dan 20.000 lire aan de armen der stad doen uitdeelen.

Den dag vóor Kerstmis droeg Z. H. in zijne huiskapel de Mis op, waaronder alle leeken der hofhouding uit de handen des Pausen de H. Communie ontvingen.

Op den Tweeden Kerstdag, begon de audientie der gezanten, die Leo XIII namens hunne regeeringen een zalig Kerstfeest en Nieuwjaar kwamen toewenschen.

— Er wordt een nieuw Pauselijk stuk verwacht, waarin Leo XIII het opperherderschap van den Roomschen Paus zal verdedigen, en dat bijzonderlijk tot de Oostersche schismatieken zal gericht zijn.

— In de basiliek der Twaalf Apostelen is door den aartsbisschop Mgr. Gaselli eene H. Mis opgedragen voor de zielerust der Italiaansche soldaten, bij de laatste nederlaag in Afrika gesneuveld. Tal van bisschoppen, prelaten, senatoren, Kamerleden, officieren en soldaten woonden de uitvaart bij.

In alle provinciesteden zijn eveneens dergelijke H. Diensten opgedragen.

— Men weet, dat Paus Leo XIII moeilijk is af te beelden. Dat ondervond verleden jaar de Fransche beeldhouwer graaf Marquet de Vaesslot, die op last van nu wijlen kardinaal Thomas, aartsbisschop van Rouaan, een borstbeeld van den Paus had gemaakt en het dezen kwam brengen. De Paus prees de gelaatsuitdrukking, waarin de artist de ziel, het reuzig verstand van Leo XIII had weten af te spiegelen, maar de gelijkenis was niet volkomen — het beeld was naar portretten gemaakt — en de Paus wees er op, dat zijn hoofd niet zoo gebogen, zijne schouders niet zoo smal waren. "Dan, zeide Z. H., hebt gij mij de toog te veel op het lijf geplakt; ze moet ruimer zitten, en gij hadt ook de Pauselijke insigniën moeten aanbrengen. Zóó had ik het beeld liever gehad," en de Paus toonde hem eene marmeren buste van een Italiaanschen meester.

Doch deze beviel den Franschen artist niet: wel leek ze sprekend, was alles prachtig, getrouw en natuurlijk afgewerkt, doch ze miste de uitdrukking van het gelaat, dat koud en gevoelloos was.

Marquet de Vaesslot had nu den Paus zelf gezien, zijne trekken diep in het geheugen geprent, en hij zond uit Parijs den Paus eene nieuwe marmeren buste die inderdaad meesterlijk is en de schoonheden der beide andere borstbeelden in zich vereenigt.

— Behalve de 50.000 lire, die de Paus aan de Armenische slachtoffers der woelingen tegen de Christenen in het Turksche Rijk heeft gezonden, heeft Z. H. ook 20.000 frs. gezonden aan de nagelaten betrekkingen van slachtoffers der andere Christelijke ritussen.

Frankrijk.—In Frankrijk broedt weder wat, zooals trouwens te wachten was.

Wij mogen zeggen: juist hetgeen verwacht werd, staat nu voor de deur. De scheiding van Kerk en Staat zal door het gouvernement weldra worden voorgesteld.

Reeds lang was dit in de Loge besloten: in dezelfde zittingen van het maçonniek convent, waarin de BBr.·., in 1893, aannamen de motie-Friquet om de kloosterbelasting met allerlei propaganda ingang te doen vinden bij alle loges en te doen voorstaan door de parlementsleden, werd ook besloten tot „de algeheele opheffing der congregatiën" en „de scheiding van Kerk en Staat." Dit punt van het maçonniek program zal dus moeten worden uitgevoerd gelijk de vorige.

Trouw, met slaafsche getrouwheid, hebben de afgevaardigden gestemd, wat de Loge hen dwong te stemmen; nu resten nog een paar punten, en als deze er ook door zijn, dan zal Frankrijk binnen eenige jaren geheel ontchristelijkt zijn. Die laatste punten zijn in hoofdzaak deze drie: opheffing der religieuse orden, — verbeurdverklaring van al hare goederen ten bate van den Staat, en scheiding van Kerk en Staat

Wat dit laatste omvat, ligt voor de hand.

Vooreerst schrapping van het budget van eeredienst. Het Concordaat immers, volgens hetwelk dit budget werd toegekend als eene schadeloosstelling voor de goederen, die de Revolutie aan de Kerk ontstal, vervalt, dus vanzelf dan ook het daarop steunende budget.

Vervolgens: het concordaat zelf verdwijnt, gelijk wij reeds aanstipten. Geen officiëele erkenning dan meer van den godsdienst, — de Staat werpt allen godsdienst over boord, Frankrijk houdt dan op een Katholiek land te wezen.

Immer heeft de republikeinsche partij hiernaar gestreefd.

Thans eerst, nu het radicale ministerie Bourgeois zoo buiten verwachting goed ontvangen wordt, durft de regeering het aan, dit laatste radicale punt van het programma in te voeren. Wel zal dan eerst nog een kleine „zuivering" in het ministerie noodig wezen, een paar radicalen zullen moeten plaats maken voor een paar gematigden; om zich den steun der geheele Kamer tegen „*ralliés*" en socialisten te verzekeren, zal de Loge zich het offer (?) van Ricard bv. wel getroosten.

En dan gaat het er recht op los!

Frankrijk— de Loge heeft het gezworen — moet vernietigd: godsdienstig, maatschappelijk moet dat land door een bende landverraders onteerd, ontwapend, ontzenuwd worden. De Loge heeft het gezworen, want nooit zal zij haar doel, de vernietiging van het Christendom, kunnen bereiken, zoolang Frankrijk nog als medesprekende macht in Europa bestaat! Nu weet echter de Loge, hoe waar Mgr. Pie sprak, toen hij zeide: „Frankrijk moet Christelijk wezen, of het zal vergaan."

Dit doet over de loge-taktiek een licht opgaan.

Bourgeois heeft het ronduit gezegd: „de kloosterbelasting is een voorbereiding tot de wet op de scheiding van Kerk en Staat." De Loge had het ons reeds geleerd op het convent van 1893.

Maar wij gelooven ook wel, dat de oogen dán zullen opengaan, als de Loge zóo brutaal is, die wet in te voeren. Dan kon de maat wel eens overloopen!

Dit beweren wij niet zonder grond, want er begint werking te komen in Frankrijk.

Vooreerst hebben wij slechts na te gaan, hoe de kloosterbelasting ontvangen wordt, en dan komt men tot de overtuiging, dat er geducht tegenstand wordt geboden, ja, dat degenen, die zich onderwerpen aan de onbillijke, tyrannieke wet, een handjevol zijn.

De cijfers spreken hier luide.

De aanslag der laatste drie maanden bedraagt voor de bewuste kloostergelden 1,243,000 francs.

Nu had een officiëele nota, einde October door het gouvernement aan de bladen gezonden, medegedeeld, dat bijna alle orden zich hadden onderworpen.

Wat blijkt nu echter?

De cijfers van het *Journal Officiel*, die ons kundig maken van de te innen som van 1¼ millioen francs, komen met het ontgoochelend nieuws aan, dat daarvan binnenkwamen.... 139,500 francs! Dat is ongeveer ⅛. Dus ⅞ weigerden te betalen!!

Waarlijk, dat had de regeering niet verwacht. Als de orden nu in haar rechtmatig verzet goed georganiseerd blijven en één lijn trekken, dan zal het gouvernement wel moeten zwichten voor haar billijk en redelijk protest! De steun van alle oprechte Katholieken geeft overigens aan de religieuzen een groote kracht, en de Paus laat de oversten geheel vrij, om de houding aan te nemen, die zij het best achten.

Een ander feit van beteekenis is het proces, door *een kleine* 400 (!!) geestelijken uit Zuid Frankrijk aan een Parijsch blad, de *Echo de Paris* aangedaan.

Welke lasterpraatjes de radicale pers over de geestelijkheid uitstrooit, weet ieder genoeg.

Nu heeft onlangs genoemd blad naar aanleiding van de schandelijke fantasiëen van Zola over Lourdes allerlei vuige verzinsels in de wereld gebracht over de K. K. geestelijken van Zuid-Frankrijk.

Pastoor Ducrot heeft hierop het initiatief genomen tot een aanklacht tegen den correspondent van het blad. Weldra stonden al zijn ambtsbroeders hem ter zijde, en 380 man teekenden de aanklacht en als deze niet reeds verzonden was, dan hadden nog minstens 200 anderen medegeteekend.

De correspondent zit er niet weinig mee verlegen, want de eisch is 100 frcs. schadeloosstelling per persoon, dit maakt dus 38.000 francs.

Hoe dit geding verloopen zal, kan men wel gissen. Men zal den pastoors denkelijk hun eisch ontzeggen, maar het feit is teekenend, en het is waarlijk een bemoedigend teeken, dat de Fransche geestelijkheid, de seculiere zoowel als de religieuse, er voor bedankt nog langer buiten de wet te staan in haar eigen vaderland.

— Mejuffrouw Lucie Faure, de dochter van den president der republiek schijnt niet ongodsdienstig te wezen. Dit althans zou men opmaken uit eene toespraak, die zij gehouden heeft voor eene door haar belegde bijeenkomst van jongemeisjes en jongeheeren uit de rijke standen, in het paleis van den president. Haar doel was eene liefdadige vereeniging te stichten, die niet de weldadigheid van dag tot dag zou beoefenen, maar waarvan elk lid een of meer arme kinderen als 't ware als broeder zou aannemen en voortdurend leiden en verzorgen. In hare toespraak stelde zij de liefde tot God op de eerste en die jegens de menschheid op de tweede plaats, terwijl zij voorts de Heilige Elisabeth van Hongarije aan allen ten voorbeeld stelde.

Het is een tamelijk algemeen verschijnsel in Frankrijk, dat de man ongodsdienstig, de vrouw Christelijk is. Vandaar de strijd der Vrijmetselarij, die zich van de vrouw wil meester maken, tegen de kloosters en de zusterscholen. Het streven der vrijmetselarij — de feiten toonen het alomme — is gericht op ontchristelijking der wereld.

— In den *Cirque d'Hiver* te Parijs had onlangs een wedkamp plaats tusschen twee Turksche worstelaars, Yousouf en Kara-Amet.

Er was veel gewed. Het gevecht moest duren, tot een der twee overwonnen was. Toen de strijd drie kwart uurs geduurd had, begonnen de worstelaars teekenen van vermoeidheid te geven, evenals het publiek.

Om er nu een einde aan te maken, wist een der strijders niet beter te doen, dan zijne vingers in den neus en zijne vuist in den mond van zijn tegenstander te steken.

---

(1) Het gecursiveerde is woordelijk overgenomen.

Toen men er niet in slaagde dit barbaarsch spel te doen ophouden, sprong het publiek op de worstelaars toe en scheidde ze met vuisten stokslagen en met stompen.

Vooral de overwinnaar werd erg afgeranseld. Daarna werd het gevecht onder de toeschouwers zelf voortgezet.

De politie moest tusschenbeide komen om de zaal te doen ontruimen.

— O, die wandalen! Toulouse, de oude hoofdstad van de *Langue d' oc*, bezit onder andere kunstwerken een klooster uit de XIIIde eeuw, dat door Violet-le-Duc in zijn *Dictionaire d' architecture* vermeld wordt als een der wonderen van de Fransche gothiek. Het is het klooster der Cordeliers. Tijdens de groote Revolutie werd de kapel, die vooral een kunststuk was, ingericht tot graanzolder. In 1871 ontstond er een brand, die acht dagen duurde; slechts de toren en het portaal bleven over. In plaats van het prachtige portaal nu zoo goed mogelijk te verzorgen, heeft men het thans afgebroken op besluit van den gemeenteraad, zonder eenige reden. De steenen, waaruit het bestond, werden genummerd — misschien met het vage plan om het later mogelijk weer eens op te bouwen— en op een stuk bouwgrond neergeworpen. De bewoners van den omtrek hebben er vele weggenomen om ze voor inmaakpotten en wie weet welk huiselijk gerief meer te gebruiken. De kunstkenners van geheel Frankrijk zijn verontwaardigd, en met reden!

Duitschland.— *Adèle Spitzeder!* Bijna ongemerkt is zij van het levenstooneel verdwenen, de vrouw, die eertijds het middelpunt was, waarom duizenden zich bewogen, de beruchte stichteres der *Dachauer Bank, Adèle Spitzeder*.

Wie zich de zwendelarijen herinnert, die Duitschland kenmerkten van 1871 tot 1873, jaren, waarin de cosmopolietische bende, onder aanvoering van Bischoffsheim, Mendelssohn, Rothschild, Oppenheim, Richter, Miquel en andere thans millioenen-rijke „bankiers" of bank-directeurs het Duitsche volk *meer dan 2900 millioenen mark* uit den zak klopten met allerlei zwendelondernemingen, hij heeft zeker de *Dachauer Bank* en de geniale Adèle niet vergeten! „Geld als water" was daar de leus. Het kunstje was zeer eenvoudig.

Het Duitsche volk was op hol geraakt door het idée der 5 milliard. van Frankrijk ontvangen. Alles ging omhoog: arbeidsloon, beurs, marktprijs; en de bende lag op den loer.—„Tien percent in een maand"—„in ééns rijk"!— Zoo beloofde Adèle. En zoo deed zij ook. Zij betaalde eenvoudig, — piramidaal eenvoudig! — de rente aan den eersten geldstorter met het kapitaal van den tweeden, en zoo verder. De roep over deze „bank" was zoo groot, dat het waarlijk scheen, alsof Adèle het speltje vol kon houden; de nieuwe stortingen overtroffen immer de te betalen renten; de „bank" bloeide dus immer meer! — „Tien percent in de maand!!"

En welke eenvoudige administratie! Hoe werd het geld „belegd"?

Hoogst primitief. Het werd op een hoop geworpen; ieder beambte greep er nu en dan eens in, dat was bijzaak. Wat er s'avonds over was, nam Adèle mee.... voor liefdadige doeleinden. Iedere dag bracht nieuwe lading.

Deze bank is een eenling geweest in de moderne wereld. Zij „sprong" op den dag, toen de nieuwe kapitalen de renten der eerst gestorte niet konden bestrijden, m. a. w: toen mijnheer Y. niet zooveel had gestort, als zij beloofd had aan zijn voorganger, mijnheer X., te geven.

Onzinnig was dit bedrog: „Spitzederij" is de naam gebleven in Duitschland van *brutalen* zwendel. Maar gevaarlijker dan deze „Spitzederij" is de verfijnde bank-speculatie; het aansmeren van aandeelen in loten, die de „bank" niet eens kan leveren; de opvijzeling van loterijen, waarin het onwetend volk geloofd voor een appel en een ei een koninkrijk te kunnen koopen. De speculatie op het „in ééns rijk" vind, haar kracht in de zwendelhuizen, die vooral in het buitenland, het volk oplichten met „premieloten," wier prijs wordt meegedeeld met verzwijging der „inleggelden" terwijl men het een maal betaalde geld voor het lot niet terugkrijgt, als men het heeft gezonden (vooruitbetaald)... en dan eerst het hooge „inleggeld" weigert, na het te hebben leeren kennen. Dat is verfijnde „Spitzederij." Maar zij is gevaarlijker!

Engeland en Amerika.— Het geschil tusschen Engeland en Amerika werd van de meeste kansels der Protestantsche kerken in de V. S. besproken. De groote meerderheid der predikanten keurden den oorlog af; enkelen verklaarden zich openlijk voor het Monroe-leerstuk, doch spraken de hoop uit op een vreedzame oplossing.

In de Plymouth-kerk te Brooklijn trok de predikant heftig tegen den oorlog te velde, waarop de talrijke aanwezigen in langdurige toejuichingen losbarstten. De predicaties in alle groote steden ademden denzelfden geest. Zij hielden een beroep in op de Christelijke gezindheid der beide volken om te komen tot een vriendelijke oplossing.

— Venezuela weigert met Engeland te onderhandelen buiten de Vereenigde Staten om. De bond der Venezolaansche patriotten heeft Cleveland benoemd tot eere-voorzitter, met aanbod hem 50.000 gewapende mannen te verschaffen. Cleveland heeft aan president Crespo gevraagd den correspondent der Londensche *Times*, te Caracas, te verbannen, hetgeen geschied zou zijn zonder tusschenkomst van den gezant der Vereenigde Staten.

Volgens de *Daily News* wil lord Salisbury ook Nederland in het geschil betrekken. Dit blad verneemt, dat de minister stappen bij Frankrijk en Nederland heeft gedaan, die evenals Engeland kolonien in Zuid-Amerika hebben, om zich gezamenlijk met Groot-Brittannië te verzetten tegen eene inmenging van Noord-Amerika in Zuid-Amerikaansche zaken.

— De opperrechter Brewer is benoemd tot lid der Venezuela-commissie, hetgeen van belang is, omdat het aantoont, dat de hoogste rechtskringen Cleveland's inzichten deelen.

De Amerikaansche bladen deelen een belangrijken brief van Sherman mee, waarbij deze zich onbewimpeld verklaart vóór het beleid van den president der Ver. Staten ten opzichte van Venezuela. Sherman erkent, dat de opwinding over deze zaak in Noord-Amerika minder wordt, maar volgens hem is dat alleen hieraan toe te schrijven, dat het volk vertrouwt, dat de Engelsche regeering zal eindigen met in een scheidsrechterlijke uitspraak toe te stemmen. Salisbury's weigering was de hoofdoorzaak van de verbittering in Noord-Amerika, en de Amerikanen zullen van harte berusten in een onpartijdige oplossing van het geschil door een scheidsrechterlijke uitspraak.

De Senator Lodge heeft in den Senaat een oorlogzuchtige toespraak gehouden, waarin hij het optreden van Engeland in Venezuela vergeleek met dat van Napoleon III in Mexico.

De laatste berichten verhelderen evenwel het uitzicht op een vredelievende regeling.

Engeland en Transvaal.— Nu spant 't er weer in de Transvaal. Men weet, hoeveel moeilijkheden de wakkere Transvalers van oudsher gehad hebben, om zich aan den invloed van Engeland, die in Zuid-Afrika steeds verder om zich heen grijpt, te onttrekken. Men herinnert zich den strijd, onder aanvoering van Kruger, Joubert en Smit tegen het trouwelooze Albion gevoerd, en die met een zoo schitterenden uitslag, de onafhankelijkheid van Transvaal, bekroond werd.

Jaren zijn sedert verloopen, maar Engeland heeft de hoop niet opgegeven, de Zuid-Afrikaansche republiek eenmaal bij zijn bezittingen in te lijven. Gelokt door de rijke goudmijnen, in die streken ontdekt, hebben zich een aantal geluksoekers, meest Engelschen, in Transvaal neergezet, en ze zijn thans zelfs zóó talrijk geworden, dat ze de oorspronkelijke bevolking in sterkte evenaren, zoo niet overtreffen.

Deze vreemdelingen, *outlanders* of uitlanders genoemd, bezitten evenwel geen burgerrechten, zijn bijgevolg niet kiesgerechtigd en kunnen niet gekozen worden. Eerst na een verblijf van veertien jaren in Transvaal worden zij deze rechten deelachtig.

Nu spreekt het vanzelf, dat de avonturiers allesbehalve ingenomen zijn met dezen maatregel, door het wijze beleid der Transvaalsche regeering ingegeven. Het gevolg hiervan is, dat in den laatsten tijd herhaaldelijk onregelmatigheden voorkwamen, die een steeds bedenkelijker karakter kregen. Daarbij kwam, dat de avonturiers gesteund werden door de Chartered Company, iets in den trant van de maatschappij, die in Oganda zooveel kwaad heeft aangericht.

Thans zijn de vijandelijkheden voorgoed uitgebroken. Een gewapende bende van 800 man, tot bedoelde Company behoorend, is met zes Maxims en andere kanonnen Transvaal binnengedrongen. President Kruger heeft aanstonds bevolen, het voortdringen der oproerlingen met geweld van wapenen te verhinderen, en alle burgers ter verdediging van het land opgeroepen.

De Duitsche regeering, die in de nabijheid koloniën bezit, heeft verklaard, zich niet met de beweging der uitlanders te zullen bemoeien, maar wel zal ze krachtig optreden tegen elke verandering van Transvaals politieke verhouding ten opzichte van het buitenland, waardoor zijn onafhankelijkheid verkort zou worden. Die onafhankelijkheid moet bewaard blijven en indien een vreemde mogendheid dit *statu quo* bedreigde, zou zij met een krachtigen tegenstand van Duitschland te rekenen hebben.

De Engelsche regeering moet een aanzienlijke hoeveelheid verouderde geweren kwansuis als jachtgeweren aan Afrika's Zuid-en Oostkust ontscheept hebben. Tevens is de minister van koloniën Chamberlain, in verband met gewichtige telegrammen over Transvaal, uit Birmingham plotseling naar Londen teruggekeerd.

Hij ontving een dringend telegram van president Kruger, meldende den inval van een gewapende Engelsche krijgsmacht onder leiding van Jameson, die de Engelsche Chartered Company te Mafeking vertegenwoordigt. Chamberlain vroeg daarop onmiddellijk per draad opheldering aan den hoogen commissaris Robinson te Kaapstad, die een bevestigend antwoord terugseinde, maar er bijvoegde dat Jameson op eigen verantwoor ding handelde. Chamberlain zond daarop een dringend telegram aan Jameson, hem bevelende onmiddelijk het Transvaalsch grondgebied te verlaten, en gelijktijdig seinde Chamberlain aan Kruger om hem uit te noodigen, alle maatregelen te nemen ten einde een bloedige botsing te voorkomen. Het blijkt echter dat Jameson en Kruger de telegrammen van den minister in elk geval te laat hebben ontvangen om een botsing der wapenen te verhinderen.

De *Times* verwijt Kruger dat hij de hulp van de Duitsche en Fransche consuls te Pretoria heeft ingeroepen: de Engelsche regeering heeft veel van Transvaal gedoogd, maar zal een inmenging van vreemde mogendheden daar nimmer dulden, aldus het Engelsche blad.

De Transvaalsche consul-generaal te Londen heeft Woensdag 1 Januari een langdurig onderhoud met Chamberlain gehad. De consul generaal bevestigt, dat Jameson in Transvaal is gevallen, maar weigert er zich over uit te laten.

Het bestuur der Chartered Company loochent ten stelligste, dat Jameson, de Transvaalsche grenzen ove, chrijdend, op zijn bevel heeft gehandeld. De overtuiging wint echter veld, dat Jameson's staatsgreep door Rhodes (den Engelschen gouverneur van Kaapstad) geinspireerd is en vermoedelijk ook gemachtigd.

De *Westminster Gazette* erkent, dat er zekere aanduidingen voor zijn. Geheel Europa, schrijft zij, vooral Duitschland zal Rhodes verantwoordelijk houden. Zoo ook Noord-Amerika, waar Jameson's geweldaad den anti-Britschen oorlogsgeest belangrijk aanwakkeren zal, tenzij Chamberlain bewijst dat hij tegen Rhodes opgewassen is en metterdaad de Chartered Company controleert.

De tegenstanders der Boeren te Londen vergoelijken natuurlijk Jameson's geweldaad.

Het is gebleken dat Jameson gehandeld heeft op verzoek van eenige voorname uitlanders te Johannesburg, die in een memorie een schrikkelijk tooneel na Idea opgehangen van de verdrukking, waaraan zij van den kant der Boeren blootstaan, en hem (Jameson) daarom verzochten terstond met zijn gewapende macht, ten getale van 700. van moderne vuurwapenen voorziene mannen, naar Johannesburg ter hulp te snellen.

De spoed, waarmee Jameson aan dit beroep voldeed duidt stellig op een afspraak; Jameson verwachtte het verzoek blijkbaar, en daarom stond hij met zijn legermacht gereed om de grenzen van het Transvaalsche land te overschrijden.

De *Kölnische Zeitung* verneemt uit Berlijn, dat de Duitsche regeering officieel tot de Engelsche regeering de vraag heeft gericht, welke maatregelen zij voornemens is te nemen om, nu gewapende benden uit een gebied, dat onder Engelands protectoraat staat, in de Transvaalsche republiek zijn doorgedrongen, den rechtstoestand te herstellen, gelijk deze door het volkenrecht en de internationale tractaten is gevestigd.

De Engelsche regeering biedt haar bemiddeling aan, maar het is niet aan te nemen, dat de Transvaalsche regeering anders dan gedwongen van deze hulp gediend ware. Er moet haar aan gelegen zijn, duidelijk ons, vooreerst te toonen, dat zij de orde kan handhaven in eigen land. En indien Engeland van haar aanbod een dwang maakt, dan schijnt het niet onmogelijk, dat Duitschland en misschien zelfs ook Frankrijk, door de *Times* niet afgeschrikt, den benarden staat zullen bijspringen in zijn ongelijken kamp tegen het Britsche rijk.

EL TIEMPO ES EL CRISOL DEL MERITO.

Una existencia de 74 años garantiza el mérito de

LA PANACEA DE SWAEM

Como curación de *Escrófulas*, *Exezemas*, *Reumatismo*
***Ulceas* y todas las enfermedades de la Sangre.**
Agentes: *Jones & Borchert*, Botica Alemana--Curazao,
☞ De venta en todas las droguerías. ☜

Met bijzondere belangstelling ziet men te Berlijn te gemoet, wat keizer Wilhelm zal doen. Een diplomaat te Berlijn zeide:

„De keizer volgt met groote belangstelling den loop, dien de zaken in Transvaal nemen, maar hij denkt er niet aan het protectoraat over de Z. Afrikaansche republiek te aanvaarden, aangezien hij het geschil beschouwt als eene zaak, welke uitsluitend de binnenlandsche aangelegenheden der republiek betreft. Evenwel heeft de keizer president Kruger zijn zedelijken steun toegezegd en zal hij waarschijnlijk wel iets meer van zich doen hooren, indien de Engelsche regeering dezelfde politiek jegens de Zuid-Afrikaansche republiek blijft volgen."

De Transvaalsche staatssecretaris, dr. Leyds, is nog te Berlijn. Hij bezocht den minister van Buitenlandsche Zaken, baron Marschall, en had eene conferentie met den rijkskanselier, prins Hohenlohe.

Heftig blijft de toon der Duitsche pers tegen Engeland. Zoowel de conservatieve *Kreuzzeitung*, als prins Bismarck's *Neueste Nachrichten* protesteeren tegen deze *uitlanders*-beweging, waarin zij de voorbode zien eener tweede annexatie van Transvaal door Engeland. De nationaal-liberale *National Zeitung* gaat zelfs zoo ver, dat zij de *uitlanders* „avonturiers" noemt, die zich leenen tot de werktuigen, waardoor Sir Cecil Rhodes zijne plannen poogt te verwezenlijken.

De Berlijnsche correspondent van de *Daily News* bevestigt deze opvatting.

De laatste berichten, hier ontvangen, geven nog het volgende:

De Boeren, ten getale van 4000 ontmoetten Jameson aan het hoofd van 460 manschappen. Nu werd een woedend gevecht geleverd dat 86 uren duurde.

Jameson werd met een groot gedeelte zijner troepen krijgsgevangen gemaakt. Hij zal aan de Engelschen worden uitgeleverd.

— De Engelschen zijn ten hoogste gebelgd tegen Duitschland, over de wijze waarop het zich in de Traansvaalsche kwestie heeft gemengd.

Oostenrijk. — Hoe in Hongarije gekozen wordt, leere het volgende. In Stampfen moest een Kamerlid worden gekozen. Een Katholiek stond tegenover den regeerings-candidaat Latkoczy. De laatste moest gekozen worden, besloot de regeering.

Er waren 1252 Katholieke kiezers op 't vastgestelde uur opgekomen (in Hongarije gaat het niet als in Nederland, waar men komen kan, op welk uur van den dag men wil); hoewel het een hondenweer was, zoodat de soldaten zelfs hunne paarden onder dak brachten, liet men de kiezers in de open lucht kampeeren van 's ochtends 8 ure tot den anderen avond 8 ure, in de hoop dat ze zouden heengaan. De Katholieken deden dit echter niet. Daarop heeft men de helft der Katholieke stemmen ongeldig en Latkoczy met zijne 864 stemmen gekozen verklaard, bewerende dat op zijn tegenstanders slechts 651 stemmen waren uitgebracht.

Zoo gaat de maçonnieke overheid in Hongarije te werk, om hare regeeringsmeerderheid op de been te houden.

— Onlangs heeft prinses Elisabeth, het 12 jarig dochtertje van wijlen aartshertog Rudolf, hare eerste H. Communie gedaan.

De plechtigheid had plaats in de kleine kapel van den Hofburg. De moeder, de jonge prinses, alsook de keizer, haar grootvader, waren aanwezig, benevens een groot aantal hofdignitarissen.

Aartshertogin Elisabeth droeg een wit satijnen kleed, en haar goudblond haar viel in gekrulde lokken op de schouders neder.

Na de plechtigheid ging zij buigen voor den keizer, die het meisje het kruisteeken gaf en haar kuste.

De jonge prinses is de lievelinge van den grijzen monarch.

Z. M. heeft de roode baret overhandigd aan de nieuwe kardinalen, Mgrs. Haller en Sembratowics. De ministers, de Pauselijke nuntius, de beide delegaten, de burgerlijke, militaire en kerkelijke hoogwaardigheidsbekleeders woonden de plechtigheid bij.

— Keizer Frans Jozef ontving 30 December den Duitschen Rijkskanselier in een bijzonder gehoor. Het onderhoud duurde twintig minuten. Daags te voren had Hohenlohe een onderhoud van twee uren gehad met zijn Oostenrijkschen ambtgenoot Goluchowsky, die hem, den Duitschen gezant en den Oostenrijkschen premier Badeni een diner aanbood.

Clovis, prins van Hohenlohe-Schillingsfürst, Ratibor en Corvey, is 76 jaren oud. In tegenstelling met de meeste Duitsche edellieden (zijne familie heeft gelijk geboorterecht met de regeerende huizen) bekleedt hij geen militairen rang. Hij is meester in de rechten en was, vóór hij rijkskanselier werd, stadhouder in Elzas-Lotharingen.

Rusland.—Er is sprake van, aan het eind van deze eeuw de Gregoriaansche tijdrekening in te voeren in Rusland. Men heeft echter nog geen besluit genomen ten opzichte van de vraag, of de hervorming plotseling of geleidelijk ingevoerd zal worden. In het laatste geval zou in de eerste twaalf schrikkeljaren van 1900 de 29e dag van Februari vervallen, en het verschil tusschen Ouden en Nieuwen Stijl dus eerst in 1944 vereffend zijn.

Turkije. — De *Times* verneemt uit Constantinopel van een geheimzinnig pistoolschot, dat in Yildiz-Kiosk (het paleis des Sultans) langdurige paniek veroorzaakte. De minister van oorlog werd ten paleize gehouden, alle leden der hofhouding ondergingen een verhoor, en velen hunner werden in hechtenis genomen.

— Uit Constantinopel meldt men, dat aanhoudend en heftig gevochten wordt in en om Zeitoen. De Armeniers tellen ongeveer 15.000 man, de Turksche generaal Mustafa Remzi-pacha beschikt over 10.000 man en 24 kanonnen. Aan weerszijden zijn reeds vele dooden en gewonden gevallen.

Volgens berichten van missionarissen uit Marash, is Zeitoen een bijna onneembare vesting, en zullen de Armeniers gemakkelijk een beleg gedurende den winter kunnen uithouden.

— De Sultan zond als nieuwjaarsgeschenken aan den Czaar een paar prachtige paarden en een hoeveelheid tabak. Men verzekert, dat Arif-pacha, die naar St.-Petersburg vertrok om de geschenken aan te bieden, bij den Czaar belast is met een zending, waarvan de aard niet bekend is. Sedert eenige weken zijn er teekenen van een merkbare toenadering tusschen Turkije en Rusland.

LAS MÁQUINAS Y LOS HOMBRES.

Todo lo que vamos á hacer hoy, es una pregunta simple y clara, que cualquiera persona puede contestarse. ¿Por qué echamos grasa en las carretas, carros y coches de los ferrocarriles? Naturalmente que es para que puedan correr con más facilidad. Tal vez ustedes creerán que este punto es demasiado trivial para ocuparnos de él, mas perdónnenos y detengámonos en él un momento mas largo, veamos.

Se pierde cerca de una tercera parte de la fuerza de cualquiera máquina en alcanzar la fricción de sus propias partes, á pesar de la grasa y del aceite que se la echa; de manera que de tres máquinas solo dos no son de alguna utilidad. Este es un gran hecho, ¿no es verdad? Sí, y de aquí que los inventores están ideando constantemente nuevos medios para reducir la fricción.

Ahora pués, el cuerpo humano es una máquina impelida por el calor, justamente como lo es una locomotora, y cualquiera cosa que la retarde puede considerarse como fricción; pués bién, ¿Qué no darían los autores, los abogados, los eclesiásticos y todos los que trabajan con el cerebro, por algo que les conservase siempre sus entendimientos claros y fuertes?; ¿qué no daríamos cualquiera de nosotros por algo que tuviera el poder de impedir los dolores, la debilidad y la fatiga? ¿Sé yo de algo que lo consiga? Si lo supiera podría vender el secreto por más dinero que se haya jamás visto en toda Europa, pero lo que sé es una cosa y se les diré dentro de un minuto y de balde. La siguiente carta les hará ver lo que quiero decir:—

"En su última carta," nos dice un corresponsal, "Vds. dicen que encontraban estraño que yo perdiese carne tomando su remedio; Vds. tenían razón en decirlo; pués al mismo tiempo también tomaba las aguas de manantial, y cuando dejé de tomarlas y sólo continué tomando el remedio de Vds. aumentaba en carne de día en día, en resúmen la historia de mi enfermedad es como sigue.

"He sufrido de dolores de estómago desde más ó menos desde que fuí colegial, sin embargo que en ese tiempo solo eran de un carácter ligero, después de algún tiempo me ordenaron que me hiciera cargo de la parroquia de Torrecilla en Alcañiz, provincia de Teruel. Allí tuve un fuerte ataque, cuya influencia me duró por ocho meses, en realidad que me encontraba en un estado muy lamentable.

"Después de la epidemia del cólera del año de 1885 fuí nombrado beneficiado de esta iglesia y parroquia; entonces me volvieron los dolores, mi digestión era muy mala y tenía de cuando en cuando ataques de mareo y vómito, pero en los seis últimos años la enfermedad aumentó tanto que por consejo de un doctor del lugar me fuí á los Baños de Sobron. Todo marchó bién por el primer año, pero en el segundo año me encontré completamente descompuesto y sin apetito alguno. Los ataques que se me presentaban fueron tan violentos en varias ocasiones que aun alarmaron al digno profesor y amigo mío.

"La enfermedad se había hecho tan seria que la conté á cierta persona, quien me aconsejó que ensayara el Jarabe Curativo de la Madre Seigel, diciéndome que tenía confianza en que me restablecería. He estado tomando el Jarabe desde Julio de 1894, cuyo efecto de bondad se manifestó poco después de principiarlo á tomar, el padecimiento disminuía rápidamente y desde entónces no he tenido más dolores, vómito ni mareo; al contrario tengo magnífico apetito y me estoy poniendo fuerte y gordo, en resumidas cuentas me siento como si solo tuviera *veinte años de edad*, no obstante de que como á pasto de todo lo que apetezco siendo mucho de lo que como muy indigesto, según me parece. Quedan Vds. en libertad para publicar este testimonio de gratitud para con el Jarabe Curativo de la Madre Seigel, á condición que Vds. sólo hagan uso de mis iniciales, puesto que la ciudad y mi profesión son suficientes para todo el mundo que quiera hacerme alguna pregunta. (Firmado) P. J. L. Presbítero, Epila, Provincia Zaragoza, 20 de Febrero de 1895."

El padecimiento de nuestro corresponsal fué indigestión ó dispepsia crónica, con sus desastrosos efectos en todo el sistema. Cuanto sufrió y se mortificó él mismo yá nos lo dice; ninguna otra enfermedad interviene tanto con el trabajo y echa á perder el sosiego y la felicidad humana, como esta enfermedad de que hablamos. Casi todo el mundo sufre de ella, no pasa por alto á nadie; es el enemigo de la juventud y de la vejez, cualquiera que sea el trabajo de los empleados, yá sea con el entendimiento ó físicamente ó de ambos modos.

Por siglos han buscado los hombres en vano un remedio hasta el encuentro afortunado del Jarabe Curativo de la madre Seigel. El gran éxito de esta medicina en curar los peores casos queda atestiguado por toda gente del mundo. Si alguno de Vds. está enfermo no debe hesitar en tomarlo inmediatamente. (3)

J. H. M. Ellis,

ARTS,

Genees- Heel- en Verloskundige-is dagelijks te consulteeren van 8—9 's morgens en van 3—4 's namiddags. Voor minvermogenden van 7—8 's morgens.

SEBASTOPOL-STRAAT No. 249

Telephoon N° 126.

TE KOOP

BY

I. S. Scheidelaar

Breedestraat, Overzijde

Maten voor natte en droge waren, koperen en ijzeren gewichten.

Curaçao, 13 December 1895.

TE KOOP

A CONTANT BIJ

P. C. GORSIRA

— Otrabanda No. 150. —

Médoc, St. Emilion, Ch. Tourenne, Ch. Bel-Air, Ch. Beau-Desert, Ch. Cantemerle, Ch. Pape Clement, Ch. Kirwan, Leoville, Pontet Canet, Aleatico-Sauterne, Bergerac, Jerez Ambar, Pedro Ximenez, Madeira, Moscatel, Malaga, Vermouth, Oporto, Lagrima, Gran vino para consagrar, Carabanchel, Old Jamaica Rum en Champagne Carte Blanche 1870

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1896	Caracas	Venezuela	Philadelphia	Caracas	Venezuela	Philadelphia
Vertrekt van New York....	Jan. 4	Jan. 14	Jan. 23	Feb. 1	Feb. 12	Feb. [illegible]
Komt aan te Curaçao	„ 10	„ 20	„ 29	„ 7	„ 18	„
Vertrekt van „	„ 11	„ 21	„ 30	„ 8	„ 19	„ 28
Komt aan te Pto. Cabello	„ 12	„ 22	„ 31	„ 9	„ 20	„ 29
Vertrekt van „	„ 13	„ 23	Feb. 1	„ 10	„ 21	Maart. 2
Komt aan te La Guayra..	„ 14	„ 24	„ 2	„ 11	„ 22	„ 3
Vertrekt van „ ..	„ 17	„ 27	„ 5	„ 14	„ 25	„ 6
Komt aan te Pto. Cabello	„ 18	„ 28	„ 6	„ 15	„ 26	„ 7
Vertrekt van „	„ 18	„ 28	„ 6	„ 15	„ 26	„ 7
Komt aan te Curaçao	„ 19	„ 29	„ 7	„ 16	„ 27	„ 8
Vertrekt van „	„ 20	„ 30	„ 7	„ 18	„ 28	„ 10
Komt La Guayra aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	„ 21	„ 31	„ 8	„ 19	„ 29	„ 11
Komt aan te New-York...	„ 27	Feb. 6	„ 14	„ 25	Maart. 6	„ 17

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van Curaçao....	Jan. 11	Jan. 21	Jan. 30	Feb. 8	Feb. 19	Feb. 28
Komt aan te Maracaibo....	„ 12	„ 22	„ 31	„ 9	„ 20	„ 29
Vertrekt van “	„ 17	„ 27	Feb. 5	„ 15	„ 25	Maart. 7
Komt aan te Curaçao......	„ 18	„ 28	„ 6	„ 16	„ 26	„ 8

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

[illegible]